

[Villemoes.]

ning for dansk Eksporterhverv, thi hvis jeg ikke tager meget fejl, synes det, som om man fra tysk Side ikke har den allerbedste Erfaring med Hensyn til Opfyldelse af Overenskomsten fra dansk Side. Jeg minder om de forskellige Anstrengelser, der fra dansk Side blev gjort, for at vi, om jeg saa maa sige, kunde komme paa ret Køl. Jeg minder om, at man pludselig sendte Cirkulærer ud om Udstedelse af nye Attester til hurtig Hjemtagning; oven i Købet blev der animeret til at betale forud. Jeg minder om, at man mente, at nu skulde man købe Kul dernede, Kul, der laa i Jordens Indre og maaske kan blive liggende der i flere Aar, med andre Ord, om hele den Periode, hvor noget af det mest omtalte var centraliseret i det ene Ord „Valutapakken“. Det var i denne Periode, vi fik at se, hvordan den dansk-tyske Handelsoverenskomst i det hele virkede. Og nu har det udviklet sig saaledes, at Danmark selv kan afgøre, hvor meget vi skal sælge til dette vort store Naboland mod Syd, eftersom vort Salg er betinget af, hvor meget vi har købt fra Tyskland i det foregaaende Kvartal. Dette maa vel ogsaa bevise, at Tyskland ikke er uvilligt til at købe flere Varer af os end hidtil, for saa vidt som vi loyalt køber tilsvarende hos dem.

Hvad angaar det valutariske, Værnet for den danske Valuta, synes jeg rigtignok, at man fra Regeringens Side skulde gaa en lille Smule stille med Dørene. Sagen er nemlig den, at vi paa det Omraade er gaaet nøjagtig den samme Vej, som Hønsene skraber. Jeg ønsker Orden i Landets Pengevæsen, men jeg er imod det Barnepigensystem, som vi er inde under, et System, der er upaakrævet og skadeligt. Hvad er det for Resten for en Tale, som højere socialdemokratiske Nationaløkonomer og maaske ogsaa den højtærede Udenrigsminister er kommet ind paa i de senere Aaringer: at vi ikke maa købe for mere, end vi sælger for! Jeg er overbevist om, at dette i det lange Løb vil regulere sig selv, som det alle Dage har gjort. Jeg forstaar ikke denne moderne Nationaløkonomi. Nu sidder man i Regeringen, i Udenrigsministeriet, i Handelsministeriet, i Valutakontoret og passer saa minutøst paa — somme Tider kommer man jo galt fra det, men det er en Sag for sig. Hvordan klarede man det f. Eks. i den Periode, da Danmarks Landbrug kom ind i den store Udvikling, som vi alle, ogsaa vi, der bor paa Brostenene, har nydt godt af, i hele det lange Spand af Aar fra, skal vi sige 1880 og 50 Aar frem i Tiden, hvor man ikke havde dette System? Man overlevede det.

Danmarks Handelsbalances passive Karakter i Tiden fra 1880 til 1929 ved vi alle sammen Besked om. I det halve Hundrede Aar var der et Underskud paa Danmarks samlede Handelsbalance paa 8 Milliarder Kroner eller ca. 160 Mill. Kr. aarligt. Vi har overlevet det. Der var intet Barnepigensystem dengang, men det gik alt sammen. I disse Aar under Restriktionerne ligger Forholdet akkurat ligesaadan. Vi har importeret en Smule mere, end vi har eksporteret — vi ved jo alle sammen, at Statistikken ikke omfatter vore usynlige Indtægter. Der er ikke sket nogen som helst Forrykkelse. Jeg vover vedblivende at paastaa, at hvis man ikke fra socialdemokratisk Side fortsat havde ønsket denne Form, kunde vi udmærket godt have klaret det uden, og skulde det endelig være galt, at man, som vi ønsker det, gaar over til friere Former paa dette Omraade, ja, saa skulde jeg næsten tro, at man kunde finde en Aftrapning i en Overgangsperiode.

Nej, nogen fast Linie kan jeg ikke se, der er paa dette Omraade i Ministeriets Politik. Der er sagt de mest mærkværdige Ting, ogsaa under Debatten i Folketinget, som jeg ikke har haft Lejlighed til at følge, da jeg har været optaget af andre Ting, men jeg har læst lidt i Bladene og ogsaa i Fortrykket, og jeg har f. Eks. set, at man fra een Side inden for Regeringen, naar man fra forskellige Sider har fremført, at vi kunde faa mere, har fortalt os, at vi overhovedet ikke kan købe mere fra Udlandet, det flyder med Valutaattester, vi kan slet ikke bruge det, vi kan ikke sælge det. Dette siges af nogle af Regeringspartierne Ordførere — den højtærede Udenrigsminister er formodentlig af samme Opfattelse —, naar det inden for vort største Eksporterhverv, inden for Landbruget er hævdet, at vi udmærket godt kunde købe mere fra Tyskland og derved komme af med flere Varer til dette Land mod Syd, hvilket kunde betinge højere Priser for de Varer, vi sælger med Tab mod Vest, f. Eks. Smør. Fra anden Side inden for Regeringspartierne siger man: Uha, hvis man fulgte Venstre og aabnede Sluserne, saa vilde Landet blive oversvømmet med Varer! Den ene siger: Vi kan ikke købe de Varer, som vi altsaa mener at kunne bytte med danske Eksportartikler. Andre siger: Det kan aldrig gaa at følge de Tanker, at aabne Sluserne og give fri Vareimport, thi hvis vi gjorde det, vilde Landet blive oversvømmet med Varer. Det er den Slags Udtalelser, som efter min Mening, naar de sammenholdes, giver det jævne Borgerskab en